

FARSKÝ INFORMÁTOR

4/2017

PRÍSPEVOK 0,30 €

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VEŠ

10. ROČNÍK

EL GRECO: VERONIKA S ŠATKOU, 1580, OLEJ NA PLÁTNE

ZJAVENIA PANNY MÁRIE VO FATIME

1. 4.
sv. Hugo, biskup
2. 4.
sv. František z Paoly, pustovník
Piata pôstna nedeľa
3. 4.
sv. Richard, biskup
4. 4.
sv. Izidor, biskup a učiteľ Cirkvi;
bl. František Marto
5. 4.
sv. Vincent Ferrer, kňaz;
sv. Irena, panna a mučenica
6. 4.
sv. Celestín, pápež;
sv. Galla
7. 4.
sv. Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz
8. 4.
sv. Dionýz, biskup;
sv. Amantius, biskup
9. 4.
sv. Demeter, mučeník;
sv. Dušan, mučeník;
sv. Libor, biskup a mučeník
Kvetná nedeľa - nedeľa
utrpenia Pána
10. 4.
sv. Magdaléna z Kanossy, panna
11. 4.
sv. Stanislav, biskup a mučeník;
sv. Gemma Galgani, panna
12. 4.2017
sv. Július I., pápež;
sv. Jozef Moscati, lekár
13. 4.2017
sv. Martin I. pápež a mučeník;
bl. Ida, panna
Zelený štvrtok
14. 4.2017
sv. Lidvina, panna
Veľký piatok
15. 4.2017
sv. Teodor;
bl. Damián de Veuster, kňaz
Biela sobota
16. 4.2017
sv. Galina, mučenica
Veľkonočná nedeľa Pánovho
zmŕtvychvstania
17. 4.2017
sv. Rudolf, mučeník;
bl. Katarína Tekakwitha, panna
Veľkonočný pondelok
18. 4.2017
sv. Antúza, panna
19. 4.2017
sv. Lev IX, pápež
20. 4.2017
sv. Anicét, pápež
21. 4.2017
sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi;
sv. Konrád z Parzhamu, rehoľník
22. 4.2017
sv. Soter, pápež;
sv. Kajus, pápež

V PRVEJ ČASTI TAJOMSTVA UKAZUJE DEŤOM PEKLO

Lucia to popisuje takto: „Panna Mária rozťahla ruky a z jej prstov vytryskla žiara, ktorá akoby prerazila hlbiny zeme. Zdalo sa, že odraz žiary prenikol do zeme a videli sme s ťa more ohňa, diablov a duše, akoby boli priesvitným uhlím čiernej alebo bronzovej farby, ale s ľudským výzorom. Duše sa v tomto požari vznášali, dvíhané do výšky s plameňmi, ktoré ale potom znovu padali na všetky strany, podobné iskrám vo veľkých požiaroch. Boli bez váhy a rovnováhy. Krik, stonanie od bolesti, zúfalstvo spôsobovali hrôzu a trasenie. Pod vplyvom tohoto videnia som zúfalo vykričala. Počuli to všetci okolostojaci. Diabli sa rozlišovali tým, že mali hrozné a škaredé črty strašných a neznámych zvierat. Ale boli priesvitní, ako to rozžeravené uhlie. Boli sme takí prestrašení, že sme dvihli oči k Panne Márii a prosili o pomoc.“

DRUHÁ ČASŤ TAJOMSTVA HOVORÍ O BUDÚCNOSTI

„Vtedy nám Panna Mária povedala: «Videli ste peklo, kam sa dostávajú duše úbohých hriešnikov. Aby ich zachránil, chce Boh vo svete zaviesť úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Ak ľudia urobia, čo vám poviem, veľa duší sa zachráni a bude mier.

Vojna sa chýli ku koncu. Ak neprestanú urážať Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutejšia vojna. Až uvidíte noc ožiarenú neznámym svetlom, vedzte, že to je veľké znamenie, ktorým Boh dáva najavo, že potrestá svet za jeho zločiny vojnou, hladom, prenasledovaním Cirkvi a Svätého Otca. Aby sa tomu zabránilo, prídem požiadať o zasvätenie Ruska môjmu Nepoškvrnenému Srdcu a o zmierné sväté prijímania počas prvých sobôt v mesiaci. Ak ľudia splnia moje želanie, Rusko sa obráti a bude mier. Ak nie, bude Rusko šíriť svoje bludy po svete a Svätý Otec bude musieť veľa trpieť, rôzne národy budú zničené. Ale nakoniec zvíťazí moje Nepoškvrnené Srdce. Svätý Otec mi zasväťí Rusko, to sa obráti a

svetu bude dopriaty na nejakú dobu mier. Portugalsko si zachová svoju vieru.»“

TRETIA ČASŤ TAJOMSTVA BOLA NA ŽIADOSŤ PANNY MÁRIE ZACHOVANÁ V TAJNOSTI

Bola zverejnená až 13. mája 2000. Sestra Lucia píše: „Po dvoch častiach, ktoré som už vyložila, videli sme po ľavej strane Našej Panej trochu vyššie anjela s ohnivým mečom v ľavej ruke. Šľahal z neho iskriaci plameň, ktorý ako sa zdá mal zapáliť celý svet. Iskry však zhasínali pri dotyku s jasom Našej Panej, ktorý vychádzal z jej pravej ruky smerom k nemu. Anjel ukazujúc pravou rukou na zem silným hlasom povedal: «Pokánie, pokánie, pokánie!» A v nesmiernom svetle, ktorým je Boh, sme videli niečo podobné tomu, ako sa vidia osoby v zrkadle, keď pred ním prechádzajú – biskupa oblečeného do bieleho, mali sme predtuchu, že je to Svätý Otec. Iní rôzni biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky vystupovali na strmý vrch, na vrchole ktorého bol veľký kríž z neotesaných kmeňov, akoby boli z kôry korkového stromu. Svätý Otec, skôr než tam prišiel, prešiel cez veľké mesto spolovice zrúcané a neistým krokom, strápený bolesťou a utrpením, modlil sa za duše mŕtvych, s ktorými sa stretal na svojej ceste. Keď prišiel na vrchol vrchu, kľáčiac pod veľkým krížom bol zabitý skupinou vojakov, ktorí naňho strieľali z rôznych zbraní a šípami a takým istým spôsobom zomierali jedni po druhých biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky a rôzne svetské osoby, muži a ženy z rôznych tried a postavenia.

Pod ramenami kríža boli dvaja anjeli. Každý z nich mal v ruke krištáľovú krhlu a do nej zbierali krv mučeníkov a ňou polievali duše, ktoré sa približovali k Bohu.“

Na konci tohto tretieho zjavenia Panna Mária naučila deti modlitbu, ktorá sa modlí po každom desiatku sv. ruženca: «**Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.**» Je to fatimská modlitba, ktorá bola pridaná ako odprosujúca modlitba za

hriešnikov. Panna Mária vo Fatime si želá modliť sa svätý ruženec, ved' sa predstavila ako Kráľovná Posvätného ruženca.

Zjavenie 13. júla sa skončilo a Panna Mária opäť ich prosí, aby nasledujúci mesiac trinásteho prišli do Cova da Iria.

ZJAVENIE 19. AUGUSTA

13. augusta prichádza do Cova da Iria už množstvo ľudí. Zjavenia Panny Márie veľmi dráždili slobodomurárov. Starosta krajského mesta Vila Nova de Ourém prichádza 13. augusta do Fatimy na faru za pánom farárom a žiadal si predvolať deti. Miestny farár dal deti priviesť na faru a starosta ich zobral do auta a odvádzal do svojej vily, do krajského mesta. Tam deti vypočúval a zastrášoval, žiadal ich aby odvolali zjavenia, aby pripustili, že klamali. Hyacintke hovorí, že ak toto všetko neodvolá, má tam kotol s vriacim olejom a v tom oleji ju uvarí. Nakoniec do svojej vily zavolá psychiatra a deti necháva vyšetriť. Psychiater mal za úlohu vyhlásiť, že deti majú halucinácie a že sú psychicky choré. Psychiater ich vyšetril a zistil, že deti sú úplne v poriadku. Ľudia prichádzajú do Cova da Iria. Okolo poludnia všetci uvideli

žiaru, v ktorej Panna Mária prichádza, ale deti neprišli. Ľudia nevedeli, čo sa stalo. Lenže neskôr niekto v zástupe vykrikoval, že starosta deti uväznil. A tak sa dvíha vlna odporu voči starostovi. Starosta musí deti vrátiť naspäť do Fatimy. Deti prichádzajú so svojimi ovečkami na pašu. Keďže sa deti 13. augusta na zjavenie nemohli dostaviť, zjavenie majú až 19. augusta. Panna Mária im znovu opakuje, že si želá, aby do Cova da Iria prišli aj na ďalší mesiac 13. septembra a 13. októbra. A tu im aj sľubuje, že v októbri urobí zázrak. Žiadala ich, aby sa veľa modlili a prinášali obety za hriešnikov. Povedala: «Modlite sa, veľa sa modlite a prinášajte obety za hriešnikov, lebo veľa duší prichádza do pekla, pretože sa za nich nikto neobetuje a nemodlí.»

Ľudia sa začali na deti obracať s rôznymi prosbami, aby ich predkladali Panne Márii. Lucia všetky prosby odovzdáva Panne Márii. Panna Mária im hovorí, že niektorých uzdraví, ale niektorí ostanú tak ako sú, so svojou chorobou, so svojím utrpením, pretože to pre spásu ich duše je oveľa lepšie.

Prevzaté zo stránky: www.maria.sk

Pokračovanie v budúcom čísle

23. 4.2017

sv. Vojtech, biskup a mučeník

24. 4.2017

sv. Juraj, mučeník;

sv. Fidél zo Sigmaringenu,

mučeník

25. 4.2017

sv. Marek, evanjelista

26. 4.2017

sv. Klétus, pápež

27. 4.2017

bl. Zita, panna služobnica

28. 4.2017

sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník;

sv. Ľudovít Mária Grignon de

Montfort, kňaz;

sv. Gianna Berettová-Mollová,

matka rodiny;

sv. Valéria

29. 4.2017

sv. Katarína Sienská, panna a

učiteľka Cirkvi, spolupatronka

Európy

30. 4.2017

sv. Pius V., pápež

PANNA MÁRIA NÁM DÁVA OBROVSKÝ PRÍSLUB SKRZE ZJAVENIA VO FATIME: SĽUBUJEM VŠETKÝM, ČO SA POČAS PIATICH MESIACOV V PRVÚ SOBOTU VYSPOVEDAJÚ, PRIJMÚ SVÄTÉ PRIJÍMANIE, POMODLIA SA RUŽENEC A STRÁVIA 15 MINÚT PRI ROZJÍMANÍ 15 TAJOMSTIEV RUŽENCA, ŽE BUDEM PRI NICH V HODINE SMRTI SO VŠETKÝMI MILOŠŤAMI, KTORÉ POTREBUJÚ KU SPÁSE.

MILÉ DETI,

lúčiť sa s niekým blízkym, koho máme radi, býva obyčajne smutné. Myslíme na to, ako nám bude chýbať, ako dlho to bez neho budeme musieť vydržať, čo budeme robiť, aby nám ten čas čo najrýchlejšie ubehol. A keď má prísť deň nášho opätovného stretnutia, tak sa od radosti nevieme toho druhého dočkať. Aké to ale je, keď sa s niekým lúčime už navždy? Vtedy je smútok taký veľký, že sa človek obyčajne nedokáže na nič sústrediť, jeho srdce je plné žiaľu. Toho, s kým sme sa rozlúčili, už nevidíme, nečakajú nás s ním žiadne nové zážitky, ostali už len spomienky. Nejak tak sa asi cítili dve sestry z príbehu v Jánovom evanjeliu 11, 1 – 44. Prečítajte si príbeh a nájdite správne odpovede, ktoré tvoria tajničku.

1. Ako sa volali Lazárove sestry?

Magdaléna a Marta – Y

Mária a Magdaléna – Z

Mária a Marta – Ž

2. Čo povedal Pán Ježiš, keď sa dozvedel, že Lazár zomrel?

„Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.“ – I

„Lazár nezomrel, iba spí.“ – J

„Idem Lazára zobudiť.“ – K

3. Koľko dní bol Lazár v hrobe?

tri – T

štyri – Ť

päť – U

4. Ako sa volala dedina, kde žil Lazár so sestrami?

Betánia – U

Galilea – V

Cézarea – X

5. Vyber správne dokončenie vety, ktorú povedala Marta: „Ale aj teraz viem, že o čokoľvek poprosíš Boha, ...“

to dostaneš – K

Boh ti to splní – L

Boh ti to dá – M

6. Vyber správne dokončenie vety, ktorú povedala Mária: „Pane, keby si bol býval tu, ...“

môj brat by bol zdravý – P

môj brat by nebol umrel – R

môj brat by bol žil – S

7. Čo robil Ježiš tesne pred vzkriesením Lazára?

rozprával sa s Nebeským Otcem – I

rozprával sa s Martou – J

zaslzil – K

8. Akými slovami Pán Ježiš vzkriesil Lazára?

„Lazár, hovorím ti, vstaň!“ – D

„Lazár, pod' von!“ – E

„Lazár, zobud' sa!“ – F

Príbeh o vzkriesení Lazára ukazuje, že Ježiš je Pánom aj nad smrťou. Sám to dokázal svojím zmŕtvychvstaním, ktoré si pripomíname práve v tomto mesiaci počas sviatkov Veľkej noci, ale aj každú nedeľu.

Je to najväčší zázrak. Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša i vzkriesenie Lazára nás naplňa radosťou, že aj my raz budeme vzkriesení.

Nemusíme si preto zúfať, keď sa lúčime s niekým blízkym. Samozrejme, že smútok istý čas pociťovať budeme, ale nie beznádej. Pretože my máme vieru, že hoci telesná smrť musí prísť, ňou sa život nekončí, len mení.

Takýto príslub máme od samotného Pána Ježiša, ktorý povedal: „Ja som vzkriesenie a život.“

Kto verí vo mňa,

bude _ _ _ aj, keď _ _ _ _ _ .“

1 2 3 4 5 6 7 8

Tajnička z minulého čísla: **VYHNAŤ.**

pripravila Anna Kužmová

PAŠIE – ODKEDY A AKO SA SPIEVAJÚ

Čítanie pašii vo Veľkom týždni je v Cirkvi starobyľým zvykom. V súčasnosti liturgia umožňuje čítať alebo spievať pašie aj laikom, i keď prednostné miesto má v tejto úlohe kňaz alebo diakon. Interpretácia pašii v rámci liturgie vychádza výlučne z textov evanjelií.

Slovo pašie pochádza z latinského slova passio, umučenie. Označujeme ním opis umučenia a smrti Pána Ježiša, ktorý zaujímal kresťanov od samého počiatku. Svedčí o tom podrobný opis týchto udalostí, ktoré sú zachytené v zbierke Ježišových výrokov Prameň Q, ktorá vznikla už niekedy okolo roku 50 a stala sa základom na vznik evanjelií.

Liturgické slávenie Veľkej noci, ktorá predstavuje najväčší sviatok celého cirkevného roka, nám poskytuje priestor na sprítomnenie si umučenia, smrti a zmŕtvychvstania Pána Ježiša.

Čítanie pašii vo Veľkom týždni bolo v Cirkvi starobyľým zvykom. Už sv. Augustín († 430) poukazoval na slávnostný prednes pašii. Spočiatku ich čítal kňaz alebo diakon.

Najneskôr od 9. storočia vznikla snaha o jednoduchú dramatizáciu prednesu o udalostiach spojených s utrpením a umučením Pána. Stalo sa tak predovšetkým pod vplyvom križiackych výprav (prvú križiacku výpravu vyhlásil v roku 1095 na synode v Clermonte pápež Urban II.), ktoré ovplyvnili rozvoj púti do Svätej zeme, ako aj šírenie podrobnejších informácií o miestach spojených s poslednými dňami pozemského putovania Ježiša Krista.

Pašie sa začali častejšie spievať od 11. storočia. Spievali ich traja diakoni, z ktorých jeden prednášal slová evanjelistu, druhý slová Krista a tretí slová ostatných postáv a reč ľudu. V tichej svätej omši kňaz čítal pašie na strane evanjelia a v spievanej svätej omši na epištolovej strane. V časoch pred Druhým vatikánskym koncilom (1962 – 1965) sa čítali alebo spievali pašie podľa všetkých štyroch evanjelistov, a to postupne na Kvetnú nedeľu, v utorok a stredu Veľkého týždňa a na Veľký piatok.

V rámci pokoncilovej obnovy liturgie sa pašie čítajú alebo spievajú na Kvetnú nedeľu, pričom sa každý rok strieda podľa liturgického cyklu (A, B, C) opis udalostí podľa Marka, Matúša a Lukáša; na Veľký piatok sa zväčša spieva Umučenie nášho Pána Ježiša Krista podľa Jána. Interpretácia pašii v rámci liturgie vychádza teda výlučne z textov evanjelií, ktoré nie sú úplne identické, ale vzájomne sa dopĺňajú.

V súčasnosti liturgia umožňuje čítať alebo spievať pašie aj laikom, aj keď prednostné miesto má v tejto úlohe kňaz alebo diakon. Laici majú byť oblečení v liturgickom rúchu alebo

v civilnom čiernom šate. Po stránke melodickej vzorom pre verziu spievaných pašii sa stal nápev regensburskej vetvy gregoriánskeho chorálu z roku 1877, rozšírený aj u nás na Slovensku. Ten istý nápev použili aj tvorcovia súčasnej verzie, ktorá pochádza z roku 1930.

Pašie na Kvetnú nedeľu v roku A

Mt 26, 14–27, 66;
kratšia forma: 27, 11–54

C – Umučenie nášho Pána Ježiša Krista podľa Matúša, Jelen z Dvodeviatej - vstal sa Juddáš Iskarioteký - odišiel k veľkmožom a vyvedal sa: S "Čo mi dáte a ja vám ho vydám?" C Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho. V prvých sviatkoch Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho: S "Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?" C On povedal:

* - "Chcúte do mesta k istému človekovi a povedzte mu: Učiteľ odkazuje: Mój čas je blízko, u teba budem jesť so svojimi učeními

veľkonočného baránka." C Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili veľkonočného baránka. Keď sa zvečnelo, zasadol s dvadsiatimi za stôl. A keď jedli, povedal:

* "Myru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí." C Veľmi osmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: S "Som to ja, Pane?" C On odpovedal:

* "Kto so mnou namáča ruku v misu, ten ma zradí. Syn človeka akce

ide, ako je a nos napísané, ale beda človekovi, ktorý zradza Syna človeka! Pre toto človeka ty bolo lepšie, keby sa nebol narodil."

C Aj jeho zradca Juddáš sa opýtal: S "Som to azda ja, Rabbi?" C Odpovedal mu:

* - "Sám si to povedal." C Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac:

* - "Vezmite a jedzte: toto je moje telo." C Potom vzal kalich, vzdával vďaka a dal im ho, hovoriac:

Pašie sú vznešenou zložkou liturgie Kvetnej nedele a Veľkého piatku

Stvárnit' pašie mimo liturgie v rámci prežívania Veľkonočného trojdnia viedlo na viacerých miestach Európy k založeniu bratstiev, ktoré mali na starosti zabezpečiť umelecké stvárnenie pašii. Takto v roku 1402 vzniklo v Paríži bratstvo Passio. Tieto a im podobné aktivity pomáhajú sprítomniť udalosti Pánovho umučenia a smrti predovšetkým v liturgii, ale aj mimo nej. Prejavy ľudovej zbožnosti spojené s prežívaním pašii majú viesť k vd'áčnosti veriacich za dar vykúpenia a k úsiliu o dôkladný kresťanský život, aby cena Kristovej krvi nebola pre nás márna.

Luboslav Hromják
(autor je kňaz a cirkevný historik)

Prevzaté z Katolíckych novín

MAJME ODVAHU UVERIŤ!

Ludské srdce je zvláštny priestor, pretože v ňom môžu spolu bok po boku existovať viera i pochybnosť. Človek je schopný vo svojom srdci pevne veriť, pevná a stála viera ho podrží aj v tých najzložitejších životných situáciách. No niekedy prežíva chvíle, kedy jeho myseľ a srdce naplňajú pochybnosti rozličného druhu zneisťujúce jeho postoj viery. Vtedy človek automaticky uteká z pol'a žitej viery, kde stráca istotu, na územie, v ktorom sa pohyboval pred tým, než viera zmenila jeho život.

Učenci Pána Ježiša sa po veľkonočnom ráne niekoľkokrát stretli so zmŕtvychvstalým Kristom, no napriek tomu ich vieru neraz premáhali pochybnosti. Najprv nemohli uveriť ženám, ktoré im ako prvé priniesli zvesť o Kristovom zmŕtvychvstaní. Neuverili ani emauzským učeníkom, ktorí Zmŕtvychvstalého spoznali pri lámaní chleba. Keď sa im Ježiš zjavuje vo večeradle, na chvíľu zaháňa ich viera pochybnosti, no aj tak ich Pán musí napomínať, keď sa im už tretíkrát zjavuje po neúspešnom nočnom rybolove. Pán Ježiš však pozná ľudské pochybnosti, práve preto necháva apoštolov postupne zakúšať dotyk pokoja a radosti z jeho zmŕtvychvstania. Len žijúci Ježiš, ktorého videli zomierať na kríži a ktorého pochovali, môže premeniť ich pochybnosti na pevnú a stálu vieru.

Učenci sa pod tlakom pochybností vrátili k pôvodnému remeslu, ktoré vykonávali predtým, ako nastúpili na „dobrodružstvo“ s Kristom. Ich viera oslabená pochybnosťami už nezaist'ovala vyrovnaný postoj k životu viery, neboli už schopní viac svedčiť o Kristovi ani o jeho

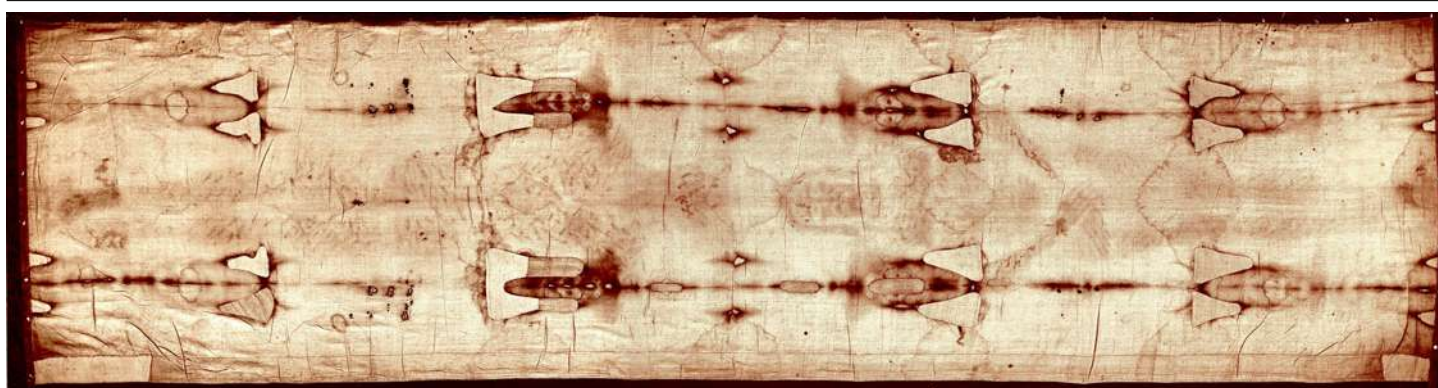
zmŕtvychvstaní. Preto sa vrátili tam, kde sa cítili ako-tak doma. Vrátili sa k rybolovu a zakúsili neúspech nočného lovu. Príchodom Ježiša, po jeho slove však zažívajú opäť zázrak, ako to nakoniec bolo vždy, keď konali na podnet samého Krista. Siet' bola plná, ich viera v Zmŕtvychvstalého upevnená. Ved' vedeli, že je to Pán. Stálou a trvalou sa stala ich viera v Zmŕtvychvstalého až príchodom Ducha Svätého. Až po Turícach mali Peter a učeníci silu a odvahu vo svojej pevnej a stálej viere ohlasovať vzkrieseného Krista a jeho pokoj.

Aj v živote každého z nás sú obdobia, keď pochybnosti rozličného druhu oslabujú našu vieru v zmŕtvychvstalého Krista. V pochybnostiach a nasledujúcej neistote preto radšej utekáme tam, kde sa cítime ako-tak istí, podobne ako apoštolí k rybolovu. No majme odvahu uveriť svedectvu týchto mužov a Cirkvi a túžme vo svojom srdci po stretnutí so zmŕtvychvstalým Kristom. Poprosme ho, aby zoslal Ducha Svätého do našich srdiec, aby sme mali odvahu nielen prekonať pochybnosti žitou stálou a pevnou vierou vo vzkrieseného Krista, ale aby sme jeho zmŕtvychvstanie ohlasovali aj iným. Ved' keď on vstal z mŕtvych, vstaneme aj my! Ako ostal na tretí deň jeho hrob prázdny, aj naše hroby sa vyprázdnia, lebo človek je povolaný k životu a pre večné šťastie.

Rytina Albrechta Dürera Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista z roku 1512

*Pavol Goldberg
prevzaté z časopisu farnosti
Blumentál v Bratislave*

Turínske plátno (tal. Sacra Sindone z gr. sindón - rubáš) je ľanová plachta rozmerov 4,36 × 1,1 m s hmotnosťou 2,5 kg, je jednou z najvýznamnejších kresťanských relikvií, keďže podľa tradície ide o ľanovú plachtu, do ktorej Jozef z Arimatej a Nikodém zabalili telo umučeného Ježiša Krista po tom, ako ho zložili z kríža.

ČO JE MODLITBA?

„Pre mňa je modlitba pozdvihnutím srdca, úprimným pohľadom k nebu, je to výkrik vd'ačnosti a lásky nielen počas skúšky, ale aj počas radosti.“

Sv. Terézia od dieťaťa Ježiša

Modlitba je pozdvihnutím duše k Bohu alebo prosením Boha o vhodné dobrodenia. Základom modlitby je **poniženosť**.

Poniženosť je postoj, aby sme dostali zadarmo dar modlitby. Človek je pred Bohom len žobrákom.

Odkiaľ vychádza modlitba človeka? Nech sa modlí akýmkoľvek spôsobom, jazykom (gestom, slovami), **modlí sa celý človek**. Keď ale Sväté písmo chce označiť miesto, odkiaľ tryská modlitba, hovorí občas o duši alebo duchu, ale najčastejšie o srdci (vyše tisíckrát).

Modlí sa srdce. Ak je vzdialené od Boha, je prejav jeho modlitby márný.

Srdce je náš skrytý stred, kam nemôže ani rozum, ani nikto iný; jedine Boží Duch ho môže skúmať a spoznať. Je to **miesto rozhodovania**, našich najhlbších psychických snáh. Je to **miesto pravdy**, kde si volíme medzi životom a smrťou. Je **miesto stretnutia**, pretože žijeme vo vzťahu k Božiemu obrazu: je to miesto zmluvy.

Kresťanská modlitba je **zmluvný vzťah medzi Bohom a človekom** v Kristovi.

Boh neodolateľne požíva každého na tajomné stretnutie s ním. Modlitba sprevádza celé dejiny spásy ako vzájomné volanie medzi Bohom a človekom.

MODLITBA V STAROM ZÁKONE

Zjavenie modlitby v Starom zákone sa uskutočňuje **medzi pádom a pozdvihnutím človeka**, medzi bolestným volaním Boha na svoje prvé deti: „Kde si?...čo si to urobil?“ (Gn 3,9.13) a odpoveďou jediného Syna, prichádzajúceho na svet: „Hľa, prichádzam,... aby som plnil tvoju vôľu, Bože.“ (Hebr 10,5-7).

Modlitba sa prežíva už **od počiatkov stvorenia**. Boh vždy požíva človeka k modlitbe. Ale modlitba sa zjavuje v Starom zákone predovšetkým **od čias nášho praotca Abraháma**.

Modlitba Abraháma a neskôr Jakuba sa javí ako **zápas viery**. Jeho modlitba dôveruje v Božiu vernosť a je si istá víťazstvom, ktoré je prisľúbené za vytrvalosť. Abraháмова modlitba **sa vyjadruje** predovšetkým **skutkami**.

Mojžišova modlitba je odpoveďou na iniciatívu živého Boha pre spásu jeho ľudu. Aj tu Boh prichádza prvý. Volá na Mojžiša z horiaceho kra.

Je vzorom prošebnej modlitby, ktorá sa naplno uskutoční v tom, ktorý je jediný prostredník - Ježiš Kristus.

Mojžišova modlitba je tiež typická pre **kontemplatívnu modlitbu**. Mojžiš sa často a dlho rozpráva s Pánom, vystupuje na vrch, aby ho počúval a naliehavo prosil, a potom zostupuje k ľudu, aby mu opakoval slová jeho Boha a aby ho viedol.

Modlitba Božieho ľudu **sa** neskôr **rozvíja v Božom príbytku - v Arche zmluvy** a potom v Chráme, pod vedením pastierov ľudu, najmä kráľa Dávida, a prorokov.

Proroci vyzývajú **k obráteniu srdca** a tým, že vrúcne vyhl'adávali Božiu tvár, **prosili za národ**, ako napríklad Eliáš.

Žalmy predstavujú **veľdielo modlitby** v Starom zákone. Predstavujú dve nerozlúčné zložky: **osobnú a spoločenskú**. Vzťahujú sa na všetky rozmery dejín, minulosť i budúcnosť. Pripomínajú už splnené Božie prisľúbenia a dúfajú v príchod Mesiáša.

Žalmy, ktoré sa splnili v Kristovi a modlíme sa ich, **sú podstatnou zložkou modlitby** jeho **Cirkvi**. Sú vhodné pre ľudí všetkých postavení a všetkých dôb.

MODLITBA V NOVOM ZÁKONE

Ježiš sa modlí

Boží Syn, Ježiš Kristus, sa naučil modliť podľa svojho ľudského srdca. **Učí sa od svojej matky, učí sa modlitbe svojho ľudu v nazaretskej synagóge a v Chráme**. V jeruzalemskom chráme sa odhaľuje nová stránka modlitby Ježiša Krista: **modlitba synovská**: „Mám byť tam, kde ide o môjho Otca.“ (Lk 2, 49).

Evanjelium podľa svätého Lukáša zdôrazňuje, že: Ježiš sa modlí **pred rozhodujúcimi momentmi svojho poslania**;

skôr, ako o ňom svedčí Otec pri jeho krste, pred premenením, pred umučením.

Modlí sa aj **pred rozhodujúcimi momentmi, ktorými sa začína poslanie jeho apoštolov**; pred vyvolením a pozvaním Dvanástich, pred tým, ako ho Peter vyzná ako „Božieho Mesiáša“ a modlí sa tiež, aby viera hlavy apoštolov nepodľahla v pokušení.

Modlí sa **pred spasiteľnými skutkami**, ktoré od neho žiada Otec, aby ich vykonal.

Ježiš sa často uťahuje **do samoty, na vrch** a najradšej v noci, aby sa modlil.

Evanjelisti zachovali z čias Kristovho účinkovania **dve jeho výraznejšie modlitby**. Každá z nich sa začína vzdávaním vd'aky. V prvej Ježiš vyznáva Otca, ďakuje mu a velebí ho, pretože skryl tajomstvá Božieho kráľ'ovstva pred tými, čo sa považujú za múdrych a odhalil ich „**maličkým**“ (chudobným z blahoslavenstiev) (Mt 11, 25-27, Lk 10, 21-22).

Druhú Ježišovú modlitbu uvádza svätý Ján pred vzkriesením Lazára. Túto udalosť predchádza vzdávanie vd'aky: „**Otče, ďakujem ti, že si ma vyslyšal**“, v čom je zahrnuté, že Otec vždy vypočuje jeho žiadosť.

Ježišova „**veľkňazská**“ **modlitba** (Jn 17) má jedinečné postavenie v ekonómii spásy, je prejavom stále aktuálnej modlitby nášho veľkňaza a zároveň obsahuje, čo nás učí v modlitbe k nášmu Otcovi.

Keď prišla hodina naplnenia plánu Otcovej lásky, Ježiš dáva tušiť nepreskúmatel'nú hĺbku svojej synovskej modlitby, a to nielen pred tým, ako sa slobodne vydal: „**Abba... nie moja, ale tvoja vôľa...**“ (Lk 22,42), ale až po svoje **posledné slová na kríži**, kde **modlí sa a obetovať sa je už jedno**.

Ježiš učí modliť sa

Keď sa Ježiš modlí, aj nás učí modliť sa. Teologickou cestou našej modlitby je jeho modlitba k Otcovi. Ale evanjelium nám poskytuje aj výslovnú Ježišovú nauku o modlitbe.

Ježiš nalieha na **obrátenie srdca**. Keď sa v srdci rozhodneme takto obrátiť, učí nás **modliť sa vo viere**.

Tým, že Ježiš prosí Otca a ďakuje skôr, ako dostáva jeho dary, učí nás **synovskej odvahe**. „**Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali**.“ (Mk 11,24).

Modlitba viery nepozostáva len zo slov „Pane, Pane“, ale v naladení srdca na **konanie Otcovej vôle** (Mt 7,21). Ježiš vyzýva aj na **bdelosť** skrze modlitbu.

Svätý Lukáš nám zanechal tri základné podobenstvá o modlitbe: Prvé je „**o neodbytnom priateľovi**“ s výzvou **k vytrvalej modlitbe**.

Druhé „**o neodbytnej vdove**“ sa zameriava na jednu z vlastností modlitby: treba sa vždy **modliť s trpezlivosťou viery** a nevzdávať sa.

Tretie podobenstvo „**o farizejovi a mýtnikovi**“ je **o poníženosti srdca**, ktoré sa modlí.

Ježiš otvorene oznamuje svojim učeníkom tajomstvo modlitby k Otcovi. To nové je „**prosiť v jeho mene**“.

Ježiš vyslyší modlitbu

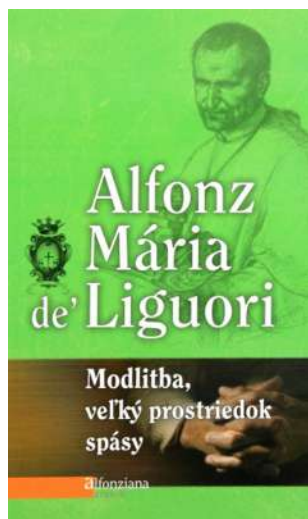
Modlitbu k Ježišovi on sám vypočul už počas svojho pozemského účinkovania. **Ježiš vypočuje prosbu viery, vyslovenú** (malomocní, Jairus, Kananejská žena, kajúcny lotor) alebo **i nevyslovenú**.

Uzdravením nemocných alebo odpustením hriechov Ježiš vždy odpovie na prosbu, ktorá sa ho žiada s úpenlivou vierou: „**Chod' v pokoji, tvoja viera ťa uzdravila!**“

pokračovanie nabadúce

TIPY NA ČÍTANIE O MODLITBE

MODLITBA, VEĽKÝ PROSTRIEDOK SPÁSY

Alfonz Mária de' Liguori

Veľký autor duchovnej literatúry sv. Alfonz Mária de' Liguori sa vyjadril, že sa jedná o jeho najdôležitejšie dielo. Ak by mal tú možnosť, každému človeku na Zemi by dal jeden výtlačok svojho diela o modlitbe.

Prečo tejto nevelkej knižke sám svätý pripisuje takú dôležitosť?

Dôvod je veľmi jednoduchý – modlitba je najdôležitejší prostriedok spásy. Sv. Alfonz svoju myšlienku rozvíja, keď hovorí o potrebe a moci modlitby. Obširnejšie rozoberá tri dôležité vlastnosti modlitby, ktorými sú pokora, dôvera a vytrvalosť.

Veľkú časť knihy Modlitba, veľký prostriedok spásy tvorí často až príliš teologické pojednanie o Božej milosti, ktorú dostáva každý človek na to, aby sa modlil. Dokonca aj človek v stave ťažkého hriechu. Pri spolupráci s Božou milosťou si modlitbou môže zaslúžiť iné milosti potrebné pre svoje obrátenie a spásu. Boh nikomu neodopiera milosť modlitby, pretože Boh chce spasit' každého človeka. Myslím, že toto je ústrednou myšlienkou knihy sv. Alfonza, zakladateľa rehole redemptoristov a veľkého duchovného horliteľa.

Autor svoje názory podporuje výrokmi mnohých cirkevných otcov kresťanského západu i východu. Zvlášť sa opiera o autoritu sv. Augustína a sv. Tomáša Akvinského, ktorých má vo veľkej úcte. V závere je uvedených niekoľko modlitieb, ktorými svätiec prosí o milosť vytrvalosti v modlitbe. Jeho vlastné modlitby vypovedajú o veľkej odovzdanosti a dôvere v Božiu pomoc.

Mne osobne priniesla kniha povzbudenie do modlitby s väčšou dôverou, avšak mnohé pasáže, kde sv. Alfonz vyvracia bludné učenia, boli pre mňa trochu zložitými. Čítal som už viacero autorových diel, toto považujem za jedno z tých ťažších. To však nijako neuberá sile odkazu o modlitbe, ktorá je prvým prostriedkom na ceste spásy.

Uistením a pohnutím k modlitbe by nám mal byť silný výrok svätého Alfonza: „Kto sa modlí, ten sa spasí!“ Svätiec nám ponúka jednoduchý prostriedok, ktorým v spojení s Božou milosťou môžeme dosiahnuť cieľ nášho života – spásu našej duše. A ako dodáva – Boh nenechá čakať so svojou odpoveďou na vytrvalú modlitbu toho, kto ho prosí.

MODLITBA – ŠKOLA LÁSKY

Jacques Philippe

Svätý Alfonz vyslovil silný výrok o modlitbe: „Kto sa modlí, bude spasený.“ Pri množstve svojich duchovných diel, tento svätiec prikladal najväčší význam práve tým, ktoré pojednávali o modlitbe.

Zamyslenia o rozhovore s Bohom majú často spoločnú črtu – sú to útlé knižky, ktoré skrývajú vzácny poklad napriek svojej strohosti. Nabádajú nás k dôvere, k otvoreniu

svojho srdca pre pôsobenie Boha v našom živote a predovšetkým nás volajú k živému vzťahu s naším Otcom na nebesiach.

Presne takou je aj kniha charizmatického kňaza Jacquesa Philippa Modlitba – škola lásky. Autor v nej priam majstrovsky odkrýva tajomstvá ukryté v modlitbe, ktorá je našou odpoveďou na Božie volanie. Vo veľkej jednoduchosti ponúka recept na mnohé problémy dnešnej doby – dať Boha na prvé miesto, hľadať svoju identitu v ňom. A On sa nám zjavuje v úprimnej a pokornej chvíli modlitby. Objavenie Boha je ovocím našej vernosti a najväčším darom Ducha Svätého.

„Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: Abba Otče!“ (Rim 8,15)

Po tomto veľkom uvedení do témy modlitby Jacques Philippe venuje svoju pozornosť rôznym aspektom modlitby, aby tá priniesla svoje ovocie. Jej predpokladmi sú najmä viera, nádej a láska. Taktiež nevynecháva pokoru dávajúc nám za vzor sv. Teréziu z Lisieux.

Mne osobne sa veľmi páčil koncept Božej prítomnosti v našom živote, ktorá nás má vovádzať do neustálej modlitby, neustáleho spojenia s Bohom, ktorý je prítomný v prírode, v našom srdci ale aj vo svojom Slove.

Koniec knihy je venovaný praktickým radám ohľadom modlitby. Autor sa dotýka rôznych typov modlitby ako je Ježišova modlitba, modlitba ruženca alebo modlitba príhovoru. Odvoláva sa pritom na autoritu apoštola Pavla: „Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali sa vd'aky za všetkých ľudí.“ (1 Tim 2,1)

Autor nám živo vykresľuje príbeh Mojžiša, ktorý sa stal Božím priateľom. Mojžiša, ktorý sa prihovárал za neverný ľud pripomínajúc Bohu jeho vlastnú vernosť. Boh sa zľutoval nad svojím ľudom a nepostihol ho nešťastím pre svoju vernosť a pre priateľstvo voči svojmu služobníkovi Mojžišovi. Taká veľká je sila modlitby príhovoru.

Krátke zamyslenie o modlitbe končí povzbudivým výrokom: Boh neodmieta nič tomu, kto mu nič neodmieta.

recenzie: Marek Piváček
prevzaté z webu dobrecitanie.sk

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA APRÍL

VŠEOBECNÝ:

PROSME, ABY MLADÍ ĽUDIA DOKÁZALI VEĽKODUŠNE ODPOVEDAŤ NA SVOJE POVOLANIE, A ABY BRALI VÁŽNE MOŽNOSŤ ZASVÄTIŤ SA PÁNOVI V KŇAZSKOM ALEBO V ZASVÄTENOM ŽIVOTE.

ÚMYSEL KBS:

ABY SME SVOJÍM ŽIVOTOM AJ V ZLOŽITÝCH SITUÁCIÁCH VYZNÁVALI, ŽE KRISTOVO ZMRŤVYCHVSTANIE JE ZDROJOM NÁDEJE A POKOJA.

FARSKÉ OZNAMY NA APRÍL 2017

NEDEĽNÉ SVÄTÉ OMŠE V APRÍLI

NEDEĽA	2. 4.	9. 4.	16. 4.	23. 4.	30. 4.
7:45				VYBUCHANEC	
9:00	NACINA VES	NACINA VES VYBUCHANEC	NACINA VES	NACINA VES LESNÉ	NACINA VES
10:30	PETROVCE N/L LESNÉ	PETROVCE N/L LESNÉ	PETROVCE N/L LESNÉ	PETROVCE N/L SUCHÉ	PETROVCE N/L LESNÉ

SVÄTÉ OMŠE V TÝŽDNI

Pondelok	18:00	Nacina Ves	
Utorok	16:30	Petrovce n/L 18:00	Vybuchanec
Streda	18:00	Lesné	
Štvrtok	18:00	Petrovce n/L	
Piatok	18:00	Nacina Ves	

OZNAMY

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

PRED VEĽKOU NOCOU:

Utorok – 4. 4. – Vybuchanec: 17:00 – 18:00
Streda – 5. 4. – Lesné: 17:00 – 18:00
Štvrtok – 6. 4. – Petrovce n/L: 17:00 – 18:00
Piatok – 7. 4. – Nacina Ves: 17:00 – 18:00
Pondelok – 10. 4. – chorí a starí ľudia od 9:00 h.

ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE – 13. 4. 2017

SV. OMŠE BUDÚ TAKTO:

17:30 – Nacina Ves
18:00 – Lesné
19:00 – Petrovce n/L

VEĽKÝ PIATOK – 14. 4. 2017 SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA

OBRADY BUDÚ TAKTO:

14:30 – Nacina Ves
15:00 – Lesné
16:30 – Petrovce n/L

KRÍŽOVÉ CESTY NA VEĽKÝ PIATOK

10:00 – Lesné
10:00 – Petrovce n/L
18:30 – Nacina Ves

BIELA SOBOTA – 15. 4. 2017

Vyloženie Oltárnej sviatosti:
8:00 – Petrovce n/L
8:15 – Nacina Ves
8:30 – Lesné

POŽEHNANIE JEDÁL:

15:00 – Lesné
15:00 – Petrovce n/L
15:30 – Vybuchanec
15:30 – Nacina Ves

VEĽKONOČNÁ VIGÍLIA

PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA:

18:30 – Nacina Ves
19:30 – Lesné
21:00 – Petrovce n/L

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA – 16. 4. 2017

9:00 – Nacina Ves
10:30 – Petrovce n/L
10:30 – Lesné

VEĽKONOČNÝ PONDELOK – 17. 4. 2017

7:45 – Lesné
9:00 – Suché
9:00 – Petrovce n/L
10:30 – Nacina Ves
10:30 – Vybuchanec

Nedeľa – 23. 4. 2017 – mesačná zbierka
na kostolné potreby

Arcidiecézne stretnutie mládeže sa
uskutoční v sobotu 23. 4. 2017 v Prešove

NÁCVIKY BIRMOVANCOV NA PRIJATIE
SVIATOSTI BIRMOVANIA BUDÚ TAKTO:
Piatok – 21. 4. – Nacina Ves – 19:00
Piatok – 28. 4. – Nacina Ves – 19:00

FARSKÁ MATRIKA

POHREBY:

Miroslav Miškovič
Nacina Ves
Rok narodenia: 1964
Mária Szczygełová, r. Kužmová
Nacina Ves
Rok narodenia: 1938
Štefan Mascilák
Suché
Rok narodenia: 1934
Rozália Tkačová, r. Gačková
Petrovce n/L
Rok narodenia: 1934
Juraj Varga
Suché
Rok narodenia: 1939
*Odpočinutie večné daj im Pane
a svetlo večné nech im svieti,
nech odpočívajú v pokoji!*

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA PRED BIRMOVKOU A PRVÝM PIATKOM :

Pondelok – 24. 4.
Nacina Ves: 16:30 – 18:00
Utorok – 25. 4.
Vybuchanec: 17:00 – 18:00
Streda – 26. 4.
Lesné: 17:00 – 18:00
Štvrtok – 27. 4.
Petrovce n/L: 17:00 – 18:00

SOBOTA – 29. 4. 2017

NACINA VES – 8:30 – BIRMOVKA
Slávnostnú sv. omšu bude sláviť a sviatosť
birmovania udeľovať Mons. Bernard
Bober, arcibiskup - metropolita.

**VEĎ BOH TAK MILOVAL SVET, ŽE DAL SVOJHO JEDNORODENÉHO SYNA,
ABY NEZAHYNUL NIK, KTO V NEHO VERÍ,
ALE ABY MAL VEČNÝ ŽIVOT.
LEBO BOH NEPOSAL SYNA NA SVET, ABY SVET ODSÚDIL,
ALE ABY SA SKRZE NEHO SVET SPASIL.**